

[Hækkerup.]

langt større, end de er, er dette Ønske sikkert dikteret af, at det ærede Medlem er en Modstander af hele den Udstykningsbevægelse, som vi har faaet; hvorimod jeg og mit Parti er Tilhængere af den.

Som det fremgaar af, hvad jeg her har bemærket, indeholder Udstykningen altsaa i sig selv store Beskæftigelsesmuligheder. Vi skal villigt erkende, at Udstykningen alene naturligvis ikke kan afskaffe al Arbejdsløshed, og det skal ogsaa erkendes, at det er muligt, at den stærke Udvikling af Udstykningen kan indeholde en anden Fare, nemlig Faren for Overproduktion af Smør, Flæsk, Æg og de andre forædlede Landbrugsprodukter, en Overproduktion i en saadan Udstrækning, at der maaske, i alt Fald lejlighedsvis, kan blive Tale om et Prisfald, som kan gøre Driften mindre rentabel. Derfor ønsker vi heller ikke i Socialdemokratiet at indstille hele den erhvervsmæssige Udvikling paa Landbruget alene. Vi ønsker ogsaa at fremme andre Erhverv, og i Virkeligheden er Landbruget i høj Grad interesseret heri; hvis jeg ikke tager meget fejl, er det dog saaledes, at Hjemmemarkedet er det danske Landbrugs næststørste Kunde.

Men selv om den almindelige Udstykning, som er Forudsætningen for disse Forslag, og som jeg her har gjort mig til Talsmand for, ikke vil indvirke paa Arbejdsløsheden øjeblikkelig, vil den dog hjælpe i det lange Løb. Og der er et andet Omraade, som ogsaa er berørt af dette Forslag, og hvor dets Gennemførelse næsten øjeblikkelig vil indvirke paa Arbejdsløsheden, og det er Fremskaffelsen af Tillægsjord til de Husmandsbrug, der er for smaa til at føde en Familie. Men paa dette Omraade er det i allerhøjeste Grad nødvendigt, at vi faar en Ekspropriationsbestemmelse. Det er saaledes, at der er en 25 000—28 000 Husmandsbrug herhjemme, som kun har et Jordtilliggende af 1—5 Tdr. Land, og det er for lidt til, at en Familie kan leve derpaa. Men disse Husmænd er gennemgaaende saaledes stillet, at det er dem næsten umuligt at faa Jord til Købs, og kan de i enkelte Tilfælde faa Jord til Købs, vil det altid være til det 3-dobbelte eller 4-dobbelte af, hvad vedkommende Jordareal er vurderet til ved Skatteansættelsen.

Den højtærede Landbrugsminister lovede i en meget selvsikker og truende Tone i Gaar, at hvis Socialdemokratiet vilde drive Agitation paa dette Spørgsmaal, navnlig paa Ekspropriationen, maatte vi være forberedt paa, at en saadan Agitation

vilde give Bagslag. Som bemærket af mit Partis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Olufson, ønsker vi hellere disse Forslag gennemført, end vi ønsker at have dem til Agitation, men jeg kan forsikre den højtærede Landbrugsminister for, at saa længe Forslagene ikke er gennemført, saa længe vil vi drive Agitation paa dem, og Ministeren skal nok faa sin Lyst styret med Hensyn til at diskutere disse Spørgsmaal med os, hvis han da i øvrigt har nogen Lyst i sa Henseende — jeg har nemlig ikke hidtil haft det Indtryk, at den højtærede Landbrugsminister har nogen særlig Lyst til at møde sine Modstandere ude i Landet under lige Vilkaar, en ren Hund efter det er han i alt Fald ikke.

Disse Forslag har Bud til alle Landmænd, og vi ønsker i høj Grad, at alle Landmænd skal lære disse Forslag at kende, og jeg kan tilføje, at det vil være os overmaade kært, hvis den højtærede Landbrugsminister vil hjælpe os med dette. De har Bud til Arbejderne, til Husmænd og til Gaardmænd, til dem alle, om ikke før, saa den Dag, de skal have deres Børn sat i Vej. Det er min sikre Overbevisning, at efterhaanden som vi faar vakt de danske Landmænd til Eftertanke, vil de kunne se, at det er galt, at Ungdommen med Sultepisken bliver jaget bort fra den danske Jord, medens Kapitalen gennem Prioriteterne samtidig erobrer mere og mere og i Virkeligheden forvandler den, som det saa smukt hedder, frie og selvstændige danske Bonde til at være en moderne Ridefoged, som hverken har Raad til at betale Skat eller til at betale Løn, fordi han skal op med de store Prioritetsrenter.

Der er et Spørgsmaal her, som Landmændene sikkert overmaade godt forstaar, og som vi er overmaade villige til at diskutere baade med den højtærede Landbrugsminister, det ærede Medlem Hr. Ulrich, det ærede Medlem Hr. Holstein og hvem andre der har Lyst dertil. Vi tror nemlig paa Befolkningens sunde Fornuft. Vel kan det ses, naar man lægger Mærke til Forholdene, at Børnebegrænsningens vanskelige Kunst efterhaanden i ikke ringe Grad er blevet nemmet af de danske Gaardmænd. Jeg beklager nu for øvrigt dette, for er der noget Sted, hvor der burde være Raad, og hvor der i alt Fald altid er Plads til at have mange Børn, saa er det paa de danske Bøndergaarde. Men selv om de danske Bønder i ikke ringe Grad har lært Børnebegrænsningens Kunst, er det dog endnu saadan, at det vil være umuligt at skaffe Gaarde til alle de danske